

அலைபாயுதே கண்ணா

உன் ஆனந்த மோஹன வேணுகானமதில்
நிலை பெயராது சிலை போலவே நின்று
நேரமாவதறியாமலே மிக விநோதமான
முரளிதரா - என் மனம் (அலை)

தெளிந்த நிலவு பட்ட பகல் போல் எளியுதே
உன் திக்கு நோக்கி என் கண்கள் நெளியுதே
கனிந்த உன் வேணு கானம் காற்றில் வருகதே
என் கண்கள் சொறுகி ஒரு விதமாய் மருகதே

கதித்த மனத்தில் ஒருத்தி பதத்தை
எனக்கு அளித்து மகிழ்த்தவா
ஒரு தனித்த வனத்தில் அணைத்து
எனக்கு உணர்ச்சி கொடுத்து முகிர்த்தவா

கலைகடல் அலையினை கதிரவன் ஒளியான
இணையிரு கடலெனக்களித்தவா
கதறி மனமுருகி நான் அழைக்கவோ
இதா மாதருடன் நீ களிக்கவோ
இது தகுமோ இது முறையோ
இது தருமம்தானோ

குழல் ஊதிடும் பொழுது ஆடிடும்
குழைகள் போலவே மனது வேதனை மிக ஒரு